

זוהר חלק א' פרשת ויחי - דף רי"ט עמוד ב'

המשחית את דרכו חמור מרוצח אנשים

רבי יצחק אמר, כתוב (ישעיהו ג'): "אוי לְרֹשַׁע רָע כִּי גָמוּל יִדְּיוּ יַעֲשֶׂה לוֹ", כיון שכתוב אוי לרשע, למה רע, אלא וי לרשע ההוא שהוא רע, שעושה עצמו רע, כי גמול ידיו יעשה לו, להכליל לזה שמנאף בידו להוציא ולחבל זרע שלו לבטלה[כא] ולזה מענישים בעולם ההוא יותר מהכל, עליו כתוב: "לא יגַרְךָ רָע", כולם עולים וזה אינו עולה. ואם תשאל למה יגרע משאר רשעים שהרגו אנשים, בא וראה, כולם עולים והוא אינו עולה, מה הטעם, הם הרגו אנשים אחרים, וזה הרג בניו ממש, שפך דמים רבים. בא וראה, בשאר רשעי עולם לא כתוב: "וַיִּרַע בְּעֵינֵי ה'", וכאן כתוב: "וַיִּרַע בְּעֵינֵי ה' אֲשֶׁר עָשָׂה", מה הטעם בשביל "וַיִּשְׁחַת אֶרְצָה".

זוהר חלק א' פרשת וישב - דף קפ"ו עמוד ב'

אף מי שעוסק בתורה ולא הביא זרע אנשים לעולם אין לו מקום ליכנס לפנים מן הפרוכת

"וַיֹּאמֶר יְהוָה לְאוֹנָן בֶּן אֵל אֵשֶׁת אָחִיד וַיִּבֶם אֹתָהּ". אמר רבי שמעון, בא וראה, הקדוש ברוך הוא עשה את האדם כדמיון שלמעלה, הכל הוא בחכמה, שאין לך אבר ואבר באדם שאינו מתקיים בחכמה העליונה, שהרי כיון שנתתקן כל הגוף באברים כראוי, נשתתף הקדוש ברוך הוא והכניס בו נשמה קדושה, כדי ללמוד לאדם שילך בדרכי התורה ולשמר מצוותיו, בשביל שיתתקן האדם כראוי, וכל עוד שיש בו הנשמה הקדושה צריך האדם להרבות דמותו של המלך העליון בעולם[כב] וסוד הדבר שהרי נהר ההוא שנמשך ויוצא אין נפסקים מימיו לעולם[כג] ועל כן נצרך לו לאדם שלא יפסיק הנהר והמקור שלו בזה העולם, הואיל שהאדם עומד למטה כדמיון שלמעלה, מי שמקורו יבש מלעשות פירות, כגון זה שאינו רוצה לישא אישה, אין לו תקנה לעולם, "מַעֲוֹת לֹא יוֹכֵל לְתַקֵּן", לפי שלא רצה לישא אישה ולהשתדל בפריה ורביה, וזה שהשתדל ונשא אישה ולא יכול, זה מתתקן בגאולת הקרוב אליו, שהוא אחיו, וזה שמת בלא בנים, כאשר יוצא מזה העולם, איש הזה אינו נכנס לפנים מן הפרוכת[כד] ואינו נוטל חלק בעולם ההוא, ונשמתו אינה נכללת בהמקום שכל

זוהר חלק א' פרשת וישב - דף קפ"ו עמוד ב'

- כא. שאינו רוצה להעמיד תולדות כמו אונן.
- כב. בהולדת בנים כמו שכתוב בבקר זרע זרעך ולערב אל תנח ידך.
- כג. היינו המקור שממנו נובע השפע למדת המלכות לצורך קיום העולם.
- כד. היינו מקום משכן הנשמות תחת כנפי השכינה.

הנשמות נכללות ושנלקחה דמותו משם, זה שכתוב: "וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מִלְפָּנַי", וכיון שכן הוא, ברא לו הקדוש ברוך הוא גואל שיגאל אותו מידי המחבלים, וזהו אחיו הקרוב אליו, שנאמר (דברים כ"ה): "כִּי יֵשְׁבוּ אָחִים יַחְדָּו וּגּוֹ", וכתוב: "בֹּא אֶל אֲשֶׁת אָחִיךָ וַיְבִיב אֹתָהּ וּגּוֹ", לפי שנשמתו אינה נכנסת לפני הקדוש ברוך הוא, אלא שהיא עומדת מבחוץ, לפי שלא זכה להאיר בזה העולם בגוף ההוא, מי שאינו זוכה במקום הזה יצא למקום אחר ויזכה בו, כדמיון זה עץ הדולק והאור אינו עולה, מכים בו להזיזו ממקומו ויעלה בו האור ויאיר, עץ הוא האדם, שכתוב (דברים כ'): "כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה", אם נזדווג באשה ולא זכה לבנים, זה הוא עץ הדולק והאור אינו עולה, כלומר נשמתו לא זכתה בזה הגוף להאיר, אלא שהיא בחשך, ובא וראה, אף על פי שהאדם עוסק בתורה יומם ולילה, אם מקורו ומעיניו קיים בו על חנם, אין לו מקום ליכנס לפניו מן הפרוכת.

זוהר חלק א' פרשת וישב - דף קפ"ז

ביאור מעלת וחשיבות מצות יבום

בא וראה, כמה חס הקדוש ברוך הוא על מעשיו, לפי שרוצה שיתקן האדם ולא יהיה נדחה מעולם הבא, הקדוש ברוך הוא נטע עצים בזה העולם אם הצליחו מוטב, ואם לא הצליחו עוקרם ושוב נטע אותם אפילו כמה פעמים, ולכן כל דרכי הקדוש ברוך הוא כולם לטוב ולתקן העולם, מה שכתוב: "בֹּא אֶל אֲשֶׁת אָחִיךָ וַיְבִיב אֹתָהּ", שהרי יהודה וכל השבטים היו יודעים זאת, ועיקר הדבר "וְהָקָם זֶרַע", לפי שזרע ההוא נצרך לתקן הדבר, שיהיה נעשה גוף לתיקון, שלא יהיה נפרד הגזע משרשו כראוי להיות, זה שכתוב (איוב ל"ד): "וְאָדָם עַל עֵפֶר יָשׁוּב"^[כ"ה] וכאשר מתקנים אחר כך כראוי, אלה הם שנשתבחים בעולם ההוא, לפי שהקדוש ברוך הוא רוצה בהם, ולפיכך כתוב (קהלת ד'): "וְשִׁבַּח אֲנִי אֶת הַמַּיִתִים שֶׁכָּבַר מִתּוֹ"^[כ"ו] דווקא^[כ"ז] "מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הִמָּה חַיִּים עֲדָנָה", מהו עדנה, כמו שכתוב: "אֲחֵרֵי בְלַתִּי הִיְתָה לִי עֲדָנָה"^[כ"ח] וכתוב (איוב ל"ג): "יָשׁוּב לִימֵי עֲלוֹמָיו".

זיו הזוהר

- כה. פירוש, שיושב להתגלגל בזה העולם. כז. פירוש, שיתגלגל עוד הפעם בין החיים ויבא לחיים חדשים. כו. פירוש, שהלכו בלי בנים, והיינו שכבר מתו, כי הם נקראים מתים גם בחייהם.